

Nr 55

Bevillningsutskottets betänkande med anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i förordningen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift, m. m., såvitt propositionen hänvisats till bevillningsutskottet, jämte motioner.

Propositionen

I proposition nr 156 har Kungl. Maj:t under åberopande av utdrag ur statsrådsprotokollet över finansärenden för den 16 oktober 1970 föreslagit riksdagen att anta vid propositionen följande förslag till

1) förordning om ändring i förordningen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift,

2) lag om ändring i lagen (1962: 381) om allmän försäkring,

3) lag om ändring i förordningen (1959: 555) angående redares avgifter i vissa fall enligt lagen om allmän försäkring,

4) förordning om ändring i förordningen (1970: 4) om höjd mervärdeskatt på vissa varor,

5) förordning om ändring i förordningen (1957: 209) om skatt på sprit och vin,

6) förordning om ändring i tulltaxan (1968: 25),

7) förordning om ändring i förordningen (1966: 21) om särskild skatt på motorbränslen,

8) förordning om ändring i förordningen (1957: 262) om allmän energiskatt,

9) lag om ändring i lagen (1970: 165) om ändring i lagen (1962: 398) om finansiering av folkpensioneringen.

Propositionen har, såvitt den avser förslagen till lag om ändring i lagen (1962: 381) om allmän försäkring, lag om ändring i förordningen (1959: 555) angående redares avgifter i vissa fall enligt lagen om allmän försäkring samt lag om ändring i lagen (1970: 165) om ändring i lagen (1962: 398) om finansiering av folkpensioneringen, hänvisats till lagutskottet och i övrigt till bevillningsutskottet.

I propositionen föreslås olika åtgärder på avgifts- och skatteområdet i syfte att stabilisera samhällsekonomin. Förslagen innebär bl. a., att den allmänna arbetsgivaravgiften från ingången av år 1971 höjs från nuvarande 1 % till 2 % och att energiskatten på i första hand den privata förbrukningen av elkraft samtidigt höjs från 7 % till 10 %. Från samma tidpunkt föreslås en höjning av arbetsgivaravgiften till sjukförsäkringen från 2,9 till 3,1 %. Vidare föreslås med verkan fr. o. m. den 1 november 1970, att beskattningen av motorbränslen höjs med 10 öre/liter för bensin och 8 öre/liter för brännolja och gasol, att den särskilda skatten på sprit och vin höjs med ca 10 % samt att den höjda mervärdeskatt, som sedan den 9 februari i år gäller för vissa varor, utsträcks till att omfatta även vissa hushållskapitalvaror samt sprit och vin. Den höjda mervärdeskatten föreslås dessutom ändrad från nuvarande 14 % till 15 %, dvs. till den höjd som kommer att gälla för mervärdeskatten efter årsskiftet enligt beslut av vårriksdagen.

De föreslagna ändringarna kan beräknas medföra en inkomstökning för staten av ca 1 850 milj. kr. för år enligt nuvarande förhållanden. Härav kan ca 775 milj. kr. beräknas inflyta under det löpande budgetåret.

Författningsförslagen

De till bevillningsutskottet hänvisade författningsförslagen är av följande lydelse.

Förslag

till

Förordning

om ändring i förordningen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift

Härigenom förordnas, att 2 och 4 §§ förordningen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

2 §.

Arbetsgivare erlägger allmän arbetsgivaravgift med belopp motsvarande *en* procent av summan av vad arbetsgivaren utgivit under året som lön till arbetstagare i pengar eller naturaförmåner i form av kost eller bostad. I fråga om sådan arbetstagare hos redare som avses i 1 § första stycket förordningen den 16 maj 1958 (nr 295) om sjömansskatt beräknas dock allmän arbetsgivaravgift efter den lägre procentsats som Konungen fastställer med motsvarande tillämpning av 2 § andra stycket förordningen den 18 december 1959 (nr 555) angående redares avgifter i vissa fall enligt lagen om allmän försäkring.

Arbetsgivare erlägger allmän arbetsgivaravgift med belopp motsvarande *två* procent av summan av vad arbetsgivaren utgivit under året som lön till arbetstagare i pengar eller naturaförmåner i form av kost eller bostad. I fråga om sådan arbetstagare hos redare som avses i 1 § första stycket förordningen den 16 maj 1958 (nr 295) om sjömansskatt beräknas dock allmän arbetsgivaravgift efter den lägre procentsats som Konungen fastställer med motsvarande tillämpning av 2 § andra stycket förordningen den 18 december 1959 (nr 555) angående redares avgifter i vissa fall enligt lagen om allmän försäkring.

Vid beräkningen — — — — — allmän försäkring.

4 §.

Fysisk person, som åtnjutit inkomst av annat förvärvsarbete enligt 11 kap. 3 § lagen om allmän försäkring i form av inkomst av här i riket bedriven rörelse eller inkomst av här belägen jordbruksfastighet som brukas av honom, erlägger allmän arbetsgivaravgift med belopp motsvarande *en* procent av sådan inkomst, i den mån arbetsgivare icke har att erlägga allmän arbetsgivaravgift för inkomsten enligt 2 § denna förordning.

Fysisk person, som åtnjutit inkomst av annat förvärvsarbete enligt 11 kap. 3 § lagen om allmän försäkring i form av inkomst av här i riket bedriven rörelse eller inkomst av här belägen jordbruksfastighet som brukas av honom, erlägger allmän arbetsgivaravgift med belopp motsvarande *två* procent av sådan inkomst, i den mån arbetsgivare icke har att erlägga allmän arbetsgivaravgift för inkomsten enligt 2 § denna förordning.

Till grund — — — — — föregått taxeringsåret.
 Har inkomst — — — — — i beräkning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1971.

De nya bestämmelserna tillämpas på löner som utges efter den 31 december 1970 samt på inkomster som hänför sig till tiden efter den 31 december 1970 och som upptages till beskattning vid 1972 eller senare års taxering.

Äldre bestämmelser gäller för inkomster som beskattas vid 1971 års taxering eller vid eftertaxering för år 1971 eller tidigare år.

Förslag

till

Förordning

om ändring i förordningen (1970: 4) om höjd mervärdeskatt på vissa varor

Härigenom förordnas, att förordningen (1970: 4) om höjd mervärdeskatt på vissa varor skall ha nedan angivna lydelse¹.

Skatt enligt förordningen (1968: 430) om mervärdeskatt skall utgå med 15 procent av beskattningsvärdet vid skattepliktig omsättning eller införsel av följande varor, nämligen

1. personbil och med skåp-, stationsvagns- eller personbilskarosseri utrustad lastbil med tjänstevikt ej över 1 800 kilogram med undantag av fordon som är avsett att användas i yrkesmässig trafik,
2. motorcykel, snöskoter samt campingvagn eller s. k. husvagn,
3. fartyg och fartygsmotor med undantag av fartyg eller motor till fartyg som är avsett att användas i yrkesmässig trafik,
4. televisionsmottagare, även i kombination med radiomottagare, skivspelare eller liknande, med undantag av s. k. monitor och annan mottagare för bild- och ljudöverföring per tråd,
5. diskmaskin, frysskåp och frysbox, kylskåp och svalsåp, elektrisk tvättmaskin och torkcentrifug samt elektrisk spis av golvmmodell och annan elektrisk spis med ugn,
6. rusdryck, med undantag av starköl, vid annan omsättning än i samband med förtäring (utskänkning).

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1970.

¹ Ändringarna innebär att procenttalet i första stycket höjs från 14 till 15 % och att i förordningen införs två nya punkter, 5 och 6.

**Förslag
till
Förordning
om ändring i förordningen (1957: 209) om skatt på sprit och vin**

Härigenom förordnas, att 2 § 1 mom. förordningen (1957: 209) om skatt på sprit och vin skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

2 §.

1 m o m¹. Skatten upptages — — — — — 2 mom. stadgas,

a) för sprit dels med en grundavgift för liter motsvarande 38 öre för varje hel volymprocent alkohol dels med en procentavgift motsvarande 50 procent av utminuteringspriset; samt

b) för vin dels med en grundavgift, såvitt avser vin med en alkoholhalt överstigande 14 volymprocent (starkvin), av 3 kronor 80 öre för liter och, såvitt avser annat vin (lättvin), av 72 öre för liter dels med en procentavgift motsvarande 36 procent av utminuteringspriset.

Utminuteringspriset utgöres — — — — — varornas utminutering.

a) för sprit dels med en grundavgift för liter motsvarande 42 öre för varje hel volymprocent alkohol dels med en procentavgift motsvarande 50 procent av utminuteringspriset; samt

b) för vin dels med en grundavgift, såvitt avser vin med en alkoholhalt överstigande 14 volymprocent (starkvin), av 4 kronor 40 öre för liter och, såvitt avser annat vin (lättvin), av 92 öre för liter dels med en procentavgift motsvarande 36 procent av utminuteringspriset.

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1970.

¹ Senaste lydelse 1968: 2.

Förslag
till
Förordning
om ändring i tulltaxan (1968: 25)

Härigenom förordnas, att *Anm.* efter tulltaxenummer 22.10 tulltaxan (1968: 25) skall ha nedan angivna lydelse.

22 kap. Drycker, alkohol och ättika¹

<i>Anm.</i> För — — — 75 centiliter:	
Cognac	54:—
Armagnac, brandy, eau-de-vie och whisky	45:—
Andra spritdrycker, ej hänförliga till tulltaxenr 22.08	39:—
Vin:	
musserande:	
champagne	25:—
annat	16:—
andra slag med en alkoholhalt:	
överstigande 14 volymprocent	16:—
icke överstigande 14 volymprocent	7:—
För spritdrycker — — — sådan skatt.	

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1970.

¹ Omtryckt 1970: 7.

Förslag

till

Förordning**om ändring i förordningen (1966: 21) om särskild skatt på motorbränslen**

Härigenom förordnas, att 2 § förordningen (1966: 21) om särskild skatt på motorbränslen skall ha nedan angivna lydelse.

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

2 §.

Skatten utgår för bensin *och brännolja med fem* och för gasol med *fyra* öre för liter.

Skatten utgår för bensin *med femton*, för *brännolja med tretton* och för gasol med *tolv* öre för liter.

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1970.

Förslag

till

Förordning**om ändring i förordningen (1957: 262) om allmän energiskatt**

Härigenom förordnas, att 14 § förordningen (1957: 262) om allmän energiskatt¹ skall ha nedan angivna lydelse.

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

14 §.

1 m o m². Skatten utgår
a) för *elektrisk kraft, som förbrukas i industriell rörelse med en förbrukning av mer än 40 000 kilowattimmar för driftställe under helt beskattningsår, med tio procent av kraftens beskattningsvärde och*

b) för *annan kraft* med *sju procent* av kraftens beskattningsvärde.

Såsom driftställe skall anses varje

Skatten utgår med *tio procent* av kraftens beskattningsvärde.

¹ Omtryckt 1964: 350.

² Senaste lydelse 1958: 71.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

i tekniskt avseende självständig industriell anläggning, dock att närliggande anläggningar, som drivas av samma ägare eller innehavare, skola anses såsom ett enda driftställe om kraftanskaffningen är i huvudsak gemensam.

Med beskattningsår — — — — — 30 juni.

Beskattningsvärdet är — — — — — icke skatt.

2 m o m. Kan under löpande beskattningsår icke avgöras, huruvida förbrukningen i industriell rörelse kommer att överskjuta 40 000 kilowattimmar, men har förbrukningen under den närmast före beskattningsåret tilländalupna tolv månadersperioden överskjutit nämnda energikvantitet, skall förbrukaren erlægga preliminär skatt med belopp motsvarande tio procent av kraftens beskattningsvärde. Vad i denna förordning stadgas om skatt skall i tillämpliga delar gälla här avsedd preliminär skatt.

3 m o m¹. Där under ett beskattningsår förbrukningen i industriell rörelse överskjutit 40 000 kilowattimmar men skatt för den förbrukade kraften erlagts med lägre procenttal av kraftens beskattningsvärde än tio, skall till statsverket i efterhand inlevereras skatt med det procenttal av beskattningsvärdet varmed den erlagda skatten understiger tio procent av samma värde.

Har under ett beskattningsår förbrukningen i industriell rörelse icke överskjutit 40 000 kilowattimmar men har skatt för den förbrukade kraften erlagts med tio procent av kraftens beskattningsvärde, skall snarast efter beskattningsårets utgång skatt restitueras med det procenttal av beskattningsvärdet varmed skatten skall understiga tio procent av samma värde.

Denna förordning träder i kraft den 20 december 1970. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande, i fråga om skattepliktig distribution, på skatt

¹ Senaste lydelse 1958: 71.

som efter den 19 december 1970 uttages för sådan förbrukning av elektrisk kraft som till någon del hänför sig till tid före den 20 december 1970 och, i fråga om skattepliktig egenförbrukning, på skatt för vilken redovisningsperiod omfattar tid före den 20 december 1970.

Beträffande motiveringen för förslagen hänvisar utskottet till propositionen.

Motionsyrkanden m. m.

Med anledning av propositionen har väckts följande motioner.

1) de likalydande motionerna I: 1268 av herr *Gösta Jacobsson m. fl.* och II: 1477 av herr *Regnéll m. fl.*, vari hemställts,

att riksdagen avslår det i proposition nr 156 under punkt 7 upptagna förslaget om en höjning av den särskilda skatten på motorbrännolja och gasol med 8 öre per liter;

2) de likalydande motionerna I: 1283 av herr *Bengtson m. fl.* och II: 1499 av herr *Antonsson m. fl.*, vari bl. a. hemställts, att riksdagen beslutar

a) att arbetsgivare inom det allmänna stödområdet samt Gotland och övriga delar av Kopparbergs län skall erlägga allmän arbetsgivaravgift med oförändrat 1 procent av värdet av utgivna löner och förmåner,

b) att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning av den allmänna arbetsgivaravgiftens verkningar samt förslag till riksdagen om arbetsgivaravgiftens framtida utformning,

c) att allmän arbetsgivaravgift i fråga om sådan arbetstagare hos redare, som avses i 1 § första stycket i sjömansskatteförordningen, skall utgå med oförändrad andel av värdet av utgiven lön och naturaförmåner,

d) att allmän arbetsgivaravgift i fråga om landstings- och kommunalanställd personal inom socialvård samt hälso- och sjukvård skall utgå med oförändrat 1 procent av värdet av utgivna löner och förmåner,

e) att avslå förslaget om höjning av motorbränsleskatten på bensin och andra drivmedel och att i stället höja den s. k. vägskatten med 10 öre för bensin och 8 öre för brännolja och gasol, samt

f) att uppdra åt vederbörande utskott att utarbета erforderlig författningstext;

3) de likalydande motionerna I: 1284 av herr *Bengtson m. fl.* och II: 1498 av herr *Antonsson m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen beslutar

a) att allmän arbetsgivaravgift inte skall erläggas för arbetstagare hos kyrkliga sammanslutningar och andra ideella organisationer, som för sin verksamhet i huvudsak är beroende av insamlade medel,

b) att uppdra åt vederbörande utskott att utarbета erforderlig lagtext;

4) de likalydande motionerna I: 1285 av herr *Bohman m. fl.* och II: 1505 av herr *Holmberg m. fl.*, vari hemställts,

a) att riksdagen vid behandling av proposition nr 156 avslår Kungl.

Maj:ts förslag angående ändring i förordningen (1968:419) om allmän arbetsgivaravgift,

b) att förslag till skattefritt premiesparande i enlighet med vad i motionerna anförts föreläggs innevarande höstriktsdag;

5) de likalydande motionerna I: 1287 av herr *Eskilsson m. fl.* samt II: 1511 av fru *Sundberg* och herr *Lothigius*, vari hemstälts,

a) att riksdagen beslutar att den i proposition nr 156 förordade skattehöjningen för bensin utformas så att den särskilda skatten blir högre ju högre blyhalt bensinen har samt

b) att vederbörande utskott utarbetar härför erforderliga författningsändringar;

6) de likalydande motionerna I: 1288 av fru *Florén-Winther* och II: 1512 av herr *Åkerlind*, vari hemstälts,

att riksdagen beslutar avslå Kungl. Maj:ts förslag om höjning av den särskilda skatten på bensin;

7) de likalydande motionerna I: 1289 av herr *Helén m. fl.* och II: 1502 av herr *Gustafson* i Göteborg *m. fl.*, vari hemstälts,

att riksdagen befriar från allmän arbetsgivaravgift sådana kristna samfund och ideella organisationer, som för sin verksamhet i huvudsak är beroende av insamlade medel;

8) de likalydande motionerna I: 1290 av herr *Helén m. fl.* och II: 1501 av herr *Gustafson* i Göteborg *m. fl.*, vari bl. a. hemstälts,

a) att riksdagen avslår Kungl. Maj:ts proposition i vad avser höjning av den allmänna arbetsgivaravgiften för arbetsgivare inom det allmänna stödområdet och Gotlands län,

b) att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär att en utredning tillsätts i syfte att klarlägga den allmänna arbetsgivaravgiftens verkningar,

c) att den föreslagna höjningen av den särskilda skatten på motorbränsle i stället uttas genom motsvarande höjning av bensinskatten, brännolja-skatten resp. gasolskatten;

9) de likalydande motionerna I: 1291 av herrar *Per Jacobsson* och *Sundin* samt II: 1510 av herrar *Sellgren* och *Stridsman*, vari hemstälts,

att riksdagen avslår den av Kungl. Maj:t föreslagna höjningen av den allmänna arbetsgivaravgiften i vad avser arbetsgivare inom det av regering och riksdag fastställda stödområdet;

10) de likalydande motionerna I: 1292 av herr *Ferdinand Nilsson* och II: 1500 av herr *Grebäck*, vari hemstälts,

a) att 2 § förordningen (1968:419) om allmän arbetsgivaravgift erhåller nedan angivna lydelse:

2 §.

Arbetsgivare erlägger — — — allmän försäkring. *Arbetsgivare som är landsting eller primärkommun är befriad från sådan arbetsgivaravgift.*

Vid beräkningen — — — allmän försäkring.

b) att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att landsting och primärkommuner undantas från skyldighet att erlägga mervärdeskatt fr. o. m. den 1 januari 1971;

11) de likalydande motionerna I: 1293 av herr *Karl Pettersson* och II: 1509 av herr *Petersson* i Gäddvik, vari hemställts,

att riksdagen beslutar att vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 156 undanta bensin som införs över norrländska och nordnorska hamnar från den höjda drivmedelsskatten för bensin;

12) de likalydande motionerna I: 1296 av fröken *Stenberg* och herr *Karl Pettersson* samt II: 1508 av herr *Nordstrandh m. fl.*, vari hemställts,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller att de erkända studieförbunden undantas från den föreslagna höjningen av den allmänna arbetsgivaravgiften med en procentenhet till två procent;

13) de likalydande motionerna I: 1298 av herr *Svenungsson* och II: 1503 av herr *Hedin m. fl.*, vari hemställts,

a) att riksdagen beslutar att kristna och andra ideella organisationer befrias från arbetsgivaravgift samt

b) att utskottet utformar erforderlig lagtext;

14) de likalydande motionerna I: 1299 av herr *Werner* och II: 1504 av herr *Hermansson m. fl.*, vari hemställts,

a) att riksdagen med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 156 beslutar avslå förslagen om ändringar i förordningen om höjd mervärdeskatt på vissa varor, förordningen om skatt på sprit och vin, tulltaxan, om särskild skatt på motorbränslen och om allmän energiskatt,

b) att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär sådan ändring i förordningen om mervärdeskatt, att livsmedel helt undantas från sådan skatt,

c) att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär omedelbara förslag om skärpning av beskattningen på höga inkomster, stora förmögenheter, arv och gåvor, aktievinster och markvinster, införande av beskattning på privata stiftelser och reklamutgifter samt begränsning av avdragsrätten för skuldräntor,

d) att riksdagen avslår förslaget i proposition nr 156 om ändring i förordningen om allmän arbetsgivaravgift samt i stället beslutar att fr. o. m. inkomståret 1970 och tills vidare utta en extra bolagsskatt med 10 procent av den beskattningsbara inkomsten samt vidare för sin del beslutar att avskrivningsreglerna för rörelse- och hyresfastigheter återställs till vad som gällde före de år 1969 beslutade ändringarna, samt

e) att riksdagen — därest ovan angivna förslag inte skulle vinna riksdagens bifall — beslutar om sådan ändring i förordningen om allmän arbetsgivaravgift att stat och kommun undantas från denna avgift samt

f) att vederbörande utskott utarbetar erforderlig lagtext;

15) de likalydande motionerna I: 1300 av herr *Wirtén* och II: 1497 av fru *Anér*, vari hemställt, att riksdagen beslutar

a) uppdra åt Kungl. Maj:t att överse förordningen om beskattning av gasol i syfte att stimulera till användning av gasol som motorbränsle,

b) avslå den föreslagna höjningen av beskattningen av gasol;

16) motionen I: 1294 av herr *Karl Pettersson* och fröken *Stenberg*, vari hemställt,

att riksdagen beslutar att vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 156 undanta stödområdet vid beslut om den enprocentiga ökningen av arbetsgivaravgiften;

17) motionen I: 1297 av herrar *Strandberg* och *Karl Pettersson*, vari hemställt,

att riksdagen beslutar att kollektiv persontrafikverksamhet undantas från

a) den i proposition nr 156 föreslagna höjningen av den allmänna arbetsgivaravgiften, samt

b) särskild skatt på motorbränslen.

De ovan under 2) och 8) upptagna motionerna har hänvisats till bevillningsutskottet såvitt avser skattefrågor. Övriga yrkanden i motionerna har hänvisats till bankoutskottet.

Till behandling i detta sammanhang har utskottet även upptagit de med anledning av det allmänna prisstoppet väckta likalydande motionerna I: 1250 av herr *Ferdinand Nilsson m. fl.* och II: 1463 av herr *Persson* i Heden *m. fl.* vari hemställt,

a) att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om förnyad prövning av beslutet att höja mervärdeskatten till 17 procent med hänsyn till de inträffade stora levnadskostnadsfördyringarna på olika områden,

b) att därvid en omfördelning av skatten eftersträvas varigenom dels från särskild varubeskattning undantas enklare livsmedel såsom produkter av brödsäd, gryn, potatis, mjölk, smör m. fl. mejeriprodukter och margarin ävensom enklare arbetskläder och arbetsskodon, dels i den mån det behöves erforderligt inkomstförstärkningar erhålls genom beskattning av lyxvaror, sprit och tobak samt eventuellt andra umbärliga varor.

Med anledning av propositionen har skrivelser inkommit från Industriens skattesakkunnige, docenten *Dag Helmers*, Motororganisationernas samarbetsdelegation, Sveriges arbetsgivareförening för hotell och restauranger, Sveriges centrala restaurangaktiebolag och Aktiebolaget Trafikrestauranger samt Sveriges frikyrkoråd.

Utskottets yttrande

De i propositionen föreslagna avgifts- och skattehöjningarna i syfte att stabilisera samhällsekonomin, som utskottet har att behandla, innebär följande. Fr. o. m. den 1 januari 1971 föreslås höjning av den allmänna arbetsgivaravgiften från 1 till 2 % och av energiskatten på i första hand privat förbrukning av elkraft från 7 till 10 %. Med verkan fr. o. m. den 1 november 1970 förordas vidare att den särskilda skatten på motorbränslen höjs med 10 öre per liter för bensin och med 8 öre per liter för brännolja och gasol, att skatten på sprit och vin höjs med ca 10 %, att den mervärdeskatt om 14 %, som fr. o. m. den 9 februari i år gäller för vissa kapitalvaror, höjs till 15 % och att samma procentsats skall gälla för hushållsmaskiner samt sprit och vin vid annan försäljning än i form av utskänkning. Dessa åtgärder liksom det av andra lagutskottet behandlade förslaget om höjning av arbetsgivaravgiften till sjukförsäkringen beräknas medföra en inkomstökning för staten för helt budgetår av ca 1 850 milj. kr., varav ca 1 050 milj. kr. genom de höjda arbetsgivaravgifterna och ca 800 milj. kr. genom ökade skatter på drivmedel, alkohol och elkraft.

I den allmänna debatten har bl. a. efterlysts finanspolitiska åtgärder för att förbättra den särskilt under föregående år starkt försämrade valutareserven och för att hindra ytterligare pris- och kostnadsstegringar. Syftet med de i propositionen framlagda förslagen är dels att förbättra bytesbalansen genom en dämpning av den privata konsumtionen och löneanspråken i avtalsrörelsen, dels att åstadkomma en förstärkning av statsinkomsterna. För egen del ansluter utskottet sig till den bedömning av det ekonomiska läget som gjorts i propositionen. Även i fråga om storleken och fördelningen av avgifts- och skattehöjningarna biträder utskottet departementschefens förslag. De föreslagna åtgärderna i förening med en restriktiv budgetpolitik bör verksamt bidra till att åstadkomma en stabilisering av samhällsekonomin.

Av det anförda framgår att utskottet inte kan biträda yrkandena i motionerna I: 1299 av herr Werner och II: 1504 av herr Hermansson m. fl. vare sig om avslag på förslagen i propositionen eller om andra åtgärder på beskattningsområdet i syfte att öka statsinkomsterna och dämpa den privata konsumtionen.

Den allmänna arbetsgivaravgiften

Allmän arbetsgivaravgift erläggs av arbetsgivare och av fysisk person som haft inkomst av här i riket bedriven rörelse eller av här belägen jordbruksfastighet som han själv brukar. Underlag för beräkning av arbetsgivaravgift är utgivna löner i pengar eller naturaförmåner i form av kost eller bostad. Till grund för beräkningen av fysisk persons avgift (s. k. egen-

avgift) ligger inkomsten av jordbruksfastighet och av rörelse, allt i den mån arbetsgivare inte har att erlægga allmän arbetsgivaravgift för inkomsten.

Arbetsgivaravgiften utgör f. n. 1 %. I propositionen föreslås att avgiften höjs till 2 %.

Avslag på propositionen i denna del yrkas i motionerna I: 1285 av herr Bohman m. fl. och II: 1505 av herr Holmberg m. fl. samt i motionerna I: 1299 av herr Werner och II: 1504 av herr Hermansson m. fl. Avslagsyrkandet har i förstnämnda motionspar kombinerats med en begäran om förslag till skattefritt premiesparande och i motionerna I: 1299 samt II: 1504 med ett förslag om höjd bolagsskatt samt med ett alternativyrkande, innebärande att stat och kommun helt undantas från avgiftsplikt.

Enligt motionerna I: 1291 av herrar Per Jacobsson och Sundin samt II: 1510 av herrar Sellgren och Stridsman ävensom motionen I: 1294 av herr Karl Pettersson och fröken Stenberg bör arbetsgivaravgiften inte höjas i det s. k. stödområdet. Något längre gående yrkanden återfinns i motionerna I: 1290 av herr Helén m. fl. och II: 1501 av herr Gustafson i Göteborg m. fl. samt I: 1283 av herr Bengtson m. fl. och II: 1499 av herr Antonsson m. fl., enligt vilka från avgiftshöjning bör undantas — förutom stödområdet — även Gotlands län. I sistnämnda motionspar yrkar motionärerna härutöver oförändrad avgift i de delar av Kopparbergs län, som inte ingår i stödområdet. Dessa motionärer anser också att arbetsgivaravgiften inte bör höjas i fråga om löner och förmåner till sjömän och till landstings- och kommunalanställd personal inom social-, hälso- och sjukvård. Enligt motionerna I: 1292 av herr Ferdinand Nilsson och II: 1500 av herr Grebäck bör landsting och primärkommuner helt undantas från avgiftsplikt.

Undantag från den i propositionen föreslagna avgiftshöjningen föreslås vidare i motionerna I: 1296 av fröken Stenberg och herr Karl Pettersson samt II: 1508 av herr Nordstrandh m. fl. i fråga om de erkända studieförbunden, i motionen I: 1297 av herrar Strandberg och Karl Pettersson i fråga om den kollektiva persontrafikverksamheten samt i motionerna I: 1298 av herr Svenungsson och II: 1503 av herr Hedin m. fl. i fråga om kristna och andra ideella organisationer. I den mån sådana organisationer för sin verksamhet i huvudsak är beroende av insamlade medel bör de enligt motionerna I: 1284 av herr Bengtson m. fl. och II: 1498 av herr Antonsson m. fl. samt I: 1289 av herr Helén m. fl. och II: 1502 av herr Gustafson i Göteborg m. fl. helt befrias från arbetsgivaravgift.

Som framgår av propositionen har förslaget om en höjning av den allmänna arbetsgivaravgiften tillkommit i syfte bl. a. att dämpa kraven i den kommande lönerörelsen. Om en sådan — även enligt utskottets mening eftersträvanvärd — dämpning skall kunna ske effektivt torde avgiftshöjningen behöva göras så generell som möjligt. En selektiv tillämpning av arbetsgivaravgiften med hänsyn till olika företags skiftande räntabilitet torde —

om rimliga rättvisekrav skall kunna tillgodoses — knappast vara praktiskt genomförbar. Inte heller kan det enligt utskottets mening vara motiverat att utan mycket tungt vägande skäl genom statliga åtgärder differentiera utrymmet för lönestegringar mellan olika företagssektorer.

Vad särskilt beträffar frågan om undantag från avgiftsplikt för företag och enskilda i det s. k. stödområdet vill utskottet erinra om att utskottet tidigare i olika sammanhang — med riksdagens godkännande — avstyrkt motionsyrkanden om bestämmelser som medger skatteförmåner endast inom vissa delar av landet. Att utskottet i våras — i fråga om investeringsavgiften för oprioriterade byggnadsarbeten — ansåg sig böra acceptera ett förslag, som innebar ett avsteg från denna princip, berodde uteslutande på att förordningen om investeringsavgift enligt utskottets mening mera kunde betecknas som en form av förbudslagstiftning än som en skattelagstiftning.

I fråga om yrkandet avseende redares avgifter för sjömän vill utskottet hänvisa till att redare även i fortsättningen har att betala avgift efter den procentsats som Kungl. Maj:t fastställer med tillämpning av 2 § förordningen angående redares avgift i vissa fall enligt lagen om försäkring för allmän tilläggspension. Detta innebär att redarna även efter den 1 januari 1971 skall erlägga allmän arbetsgivaravgift efter ett lägre procenttal än övriga företagare (1,29 %). Härtill kommer att avgiften utgör en i rederirörelsen avdragsgill lönekostnad.

Beträffande frågan om befrielse från avgiftsplikt för de ideella organisationerna har utskottet tidigare som sin mening uttalat att, även om skäl kan åberopas för att undanta vissa avgiftspliktiga från skyldighet att erlägga avgift, det knappast torde vara möjligt att finna en norm för undantag som tillgodoser rättvisekravet utan att äventyra syftet med avgiften. Utskottet vidhåller denna uppfattning och anser att den åtstramning som eftersträvas i propositionen i princip bör drabba alla arbetsgivare och med dem i avgiftssammanhang jämställda.

Med det anförda anser utskottet sig böra tillstyrka bifall till propositionen i förvarande del. Utskottet avstyrker följaktligen bifall till samtliga motioner i den mån de innehåller yrkanden om undantag från avgiftsskyldighet eller andra begränsningar i avgiftsplikten.

I fråga om den allmänna arbetsgivaravgiften har också framställts ett utredningsyrkande. Sålunda begärs i motionerna I: 1290 av herr Helén m. fl. och II: 1501 av herr Gustafson i Göteborg m. fl. samt I: 1283 av herr Bengtson m. fl. och II: 1499 av herr Antonsson m. fl. utredning om arbetsgivaravgiftens verkningar. I sistnämnda motioner hemställs härjämte om förslag till riksdagen om avgiftens framtida utformning.

Med anledning härav vill utskottet erinra om att den utredning rörande företagsbeskattningen som nyligen tillsatts enligt sina direktiv har att pröva också frågan om arbetsgivaravgiftens betydelse i företagskattehan-

seende. Detta yrkande i motionerna kan således redan anses tillgodosett, varför utskottet avstyrker bifall till desamma i denna del.

Vad slutligen angår yrkandet i motionerna I: 1285 av herr Bohman m. fl. och II: 1505 av herr Holmberg m. fl. avseende skattefritt premiesparande vill utskottet erinra om att chefen för finansdepartementet vid vårriksdagens remissdebatt förklarar sig beredd att överväga frågan om en ny sparundersökning och att han i den förevarande propositionen förutskickat att förslag kommer att framläggas om särskild premiering i form av räntegottgörelse och vinstutlottning på sådan överskjutande skatt enligt årets taxering, som fysiska personer frivilligt låter innestå viss tid. Med hänvisning härtill avstyrker utskottet bifall till motionerna I: 1285 och II: 1505 även i denna del.

Mervärdeskatten

Motionsyrkandena i fråga om mervärdeskatten berör inte de skärpningar som föreslås i propositionen. Yrkandet i motionerna I: 1250 av herr Ferdinand Nilsson m. fl. och II: 1463 av herr Persson i Heden m. fl. om skattefrihet för vissa enklare livsmedel m. m., har riksdagen tidigare avvisat såväl i fråga om den allmänna varuskatten som vid mervärdeskattens införande 1968. Utskottet underströk vid sistnämnda tillfälle mycket starkt att mervärdeskatten borde vara så generell som möjligt och har därefter i huvudsak vidhållit denna uppfattning och avstyrkt yrkanden om ytterligare undantag från beskattningen.

Som skäl för yrkandet åberopar motionärerna främst att den ogynnsamma prisutvecklingen under innevarande år i förening med den redan beslutade höjningen av mervärdeskatten kommer att hårt drabba bl. a. sjuka, arbetslösa, folkpensionärer och barnfamiljer.

Den av motionärerna anvisade vägen för att förbättra villkoren för de sämst ställda grupperna i samhället måste uppenbarligen medföra ett betydande inkomstbortfall och administrativa svårigheter. De sociala och skattemässiga förmåner som samhället erbjuder nämnda grupper är av den storleksordningen att begränsade skattelättnader i fråga om vissa livsmedel inte framstår som någon angelägen reform. Härtill kommer att skattelättnaden skulle komma också alla dem till del som inte kan anses vara i behov därav. I sammanhanget bör erinras om att folkpensionärerna får automatisk kompensation för höjningen av mervärdeskatten och att den i vår beslutade skattereformen också inrymmer stöd åt barnfamiljerna. Utskottet har konsekvent hävdats att tillgodoseendet av särskilda intressen i princip bör ske genom direkta bidrag och inte genom undantag från beskattningen. Då utskottet alltjämt finner denna princip bärande avstyrker utskottet skrivelseyrkandet i motionerna I: 1250 och II: 1463.

I motionerna I: 1299 av herr Werner och II: 1504 av herr Hermansson

m. fl. yrkas bl. a. undantag från mervärdeskatten för hela livsmedelssektorn.

Ett bifall till detta yrkande skulle medföra ett skattebortfall på 3 till 4 miljarder kr. årligen. De åtgärder i form av skatteskärpningar, som motionärerna förordar för att kompensera skattebortfallet, torde enligt utskottets mening varken ge full täckning härför eller i tillräcklig mån bidra till den ekonomiska stabiliseringen. Med hänsyn härtill och till vad ovan anförts rörande mervärdeskattens generella karaktär avstyrker utskottet bifall till motionerna I: 1299 och II: 1504 i denna del.

Inte heller yrkandet i motionerna I: 1292 av herr Ferdinand Nilsson och II: 1500 av herr Grebäck om undantag från skattskyldighet till mervärdeskatt för landsting och primärkommuner kan utskottet biträda, då det helt strider mot mervärdeskattens principiella konstruktion och uppenbarligen skulle skapa inte bara administrativa svårigheter utan också allvarliga konkurrenssnedvridningar.

I propositionen föreslås den skärpta skatten på bl. a. hushållsmaskiner träda i kraft den 1 november 1970 utan några särskilda övergångsbestämmelser. Med anledning härav har Industriens skattesakkunnige i skrivelse till utskottet förordat sådana övergångsbestämmelser, att köpare, som tecknat skriftligt avtal före den 1 november 1970 skall erlagga mervärdeskatt efter nu gällande skattesats oavsett om leverans och betalning sker efter denna dag.

Utskottet, som är medvetet om att den nu föreslagna skärpningen av beskattningen av hushållskapitalvaror i vissa fall kan skapa problem, anser dock dessa inte vara av den storleksordningen att de motiverar införande av särskilda övergångsbestämmelser. Enligt utskottets uppfattning är det nämligen av större vikt att både köpare och säljare får definitiv visshet om att såväl de nu aktuella som eventuella framtida höjningar av mervärdeskatten kommer att ske utan sådana undantag, som tillämpades vid höjningar av den allmänna varuskatten. Utskottet tillstyrker alltså propositionens ikraftträdandebestämmelser.

Beskattningen av motorbränslen

Förslaget i propositionen innebär som tidigare nämnts att den särskilda skatten på motorbränslen höjs med 10 öre per liter för bensin och med 8 öre per liter för brännolja och gasol. Då vissa pressuppgifter kunnat ge intryck av att höjningen även skulle gälla eldningsolja vill utskottet här framhålla att sådan olja inte berörs av förslaget.

Den höjda skatten på bensin kan beräknas ge en årlig inkomstökning på ca 400 milj. kr., medan den höjda skatten på brännolja beräknas ge ca 100 milj. kr. Den särskilda skatten på motorbränslen är — i motsats till bensin-, brännolje- och gasolskatterna — inte specialdestinerad till vägväsendet.

I motionerna I: 1288 av fru Florén-Winther och II: 1512 av herr Åkerlind yrkas avslag på den höjda skatten på bensen med den motiveringen, att höjningen främst drabbar glesbygdsbefolkningen genom ökade kostnader för resor till och från arbetet.

Flertalet av förslagen i propositionen medför vissa negativa konsekvenser, som emellertid måste vägas mot de eftersträvade stabiliseringseffekterna. Det framstår då som uppenbart att just höjningen av skatten på bensen är den snabbast verkande och mest betydelsefulla finanspolitiska åtgärd som föreslås i propositionen. Ett bifall till motionärernas yrkande skulle därför i hög grad minska effekten av de föreslagna åtgärderna, varför utskottet avstyrker bifall till motionerna.

I motionerna I: 1268 av herr Gösta Jacobsson m. fl. och II: 1477 av herr Regnéll m. fl. yrkas avslag på den i propositionen föreslagna höjningen av den särskilda skatten på brännolja och gasol, medan motionärerna godtar den föreslagna höjningen av den särskilda skatten på bensen.

Då skatterna på gasol f. n. inte ger några inkomster får yrkandet om oförändrad särskild skatt på detta drivmedel närmast ses som en konsekvens av yrkandet i fråga om brännolja, varför utskottet i det följande inte går närmare in på gasolfrågan. Motiveringen för yrkandet är främst att en höjning av skatten på brännolja omedelbart slår igenom på transportkostnaderna och följaktligen kommer att belasta bl. a. de exportindustrier, som enligt propositionen särskilt bör gynnas. Utskottet delar så till vida motionärernas uppfattning som att utskottet — om det varit tekniskt möjligt — hellre sett att höjningen av drivmedelsskatterna endast gått ut över privatbilismen. Men en höjning av enbart bensinskatten drabbar i inte obetydlig omfattning också näringslivets transporter, då praktiskt taget hela närdistributionen sker med bensindrivna bilar. En bensinskattehöjning utan en däremot svarande höjning av skatten på brännolja skulle därför snedvrیدا konkurrensförhållandena mellan vissa grupper av transportmedel. På personbilssektorn skulle en sådan åtgärd dessutom skapa ett ytterligare försteg för dieslbilar, som redan kan sägas vara gynnade i beskattningshänseende. Även om utskottet alltså inte ställer sig avvisande till syftet med förevarande motionsyrkande, måste utskottet dock med hänsyn till de praktiska och ekonomiska konsekvenserna därav avstyrka bifall till detsamma.

I vissa motioner behandlas också frågor om användningen av de medel, som inflyter genom den skärpta drivmedelsbeskattningen. Sålunda yrkas i motionerna I: 1283 av herr Bengtson m. fl. och II: 1499 av herr Antonsson m. fl. samt i motionerna I: 1290 av herr Helén m. fl. och II: 1501 av herr Gustafson i Göteborg m. fl. att de till vägväsendet specialdestinerade skatterna på drivmedel skall höjas i stället för den särskilda skatten på motorbränslen. Motionärerna anser att de genom höjningen influerna skattededlen bör reserveras för utbyggnad av vägnätet.

Utskottet, som delar departementschefens uppfattning att den nu aktuel-

la höjningen av drivmedelsbeskattningen har en allmänt samhällsekonomisk bakgrund och inte är betingad av vägväsendets behov, avstyrker dessa yrkanden.

I anslutning till den föreslagna höjningen av drivmedelsbeskattningen framförs också motionsyrkanden som avser att genom undantag från eller differentiering av denna beskattning tillgodose miljö- eller regionalpolitiska syften.

I motionerna I: 1287 av herr Eskilsson m. fl. samt II: 1511 av fru Sundberg och herr Lothigius yrkas att skattehöjningen på bensin differentieras med hänsyn till bensinens blyhalt och i motionerna I: 1300 av herr Wirtén och II: 1497 av fru Anér yrkas avslag på höjningen av skatten på gasol. I sistnämnda motioner begärs också en översyn av gasolskatten för att i miljövårdande syfte stimulera övergång till gasol.

Utskottet har tidigare (BeU 1968: 70) närmare utvecklat skälen mot en differentiering av skatten på bensin och därvid i princip hävdad att det saknas anledning att i miljöpolitiskt sammanhang använda skatteinstrumentet som ett substitut för en förbudslagstiftning. Utskottet har också på principiella grunder avvisat särskilda skattepreferenser för gasol. Då utskottet inte finner skäl frånträda sin uppfattning i dessa frågor avstyrker utskottet bifall till motionerna I: 1287 och II: 1511 samt motionerna I: 1300 och II: 1497.

Regionalpolitiska intressen ligger till grund för yrkandet i motionerna I: 1293 av herr Karl Pettersson och II: 1509 av herr Petersson i Gäddvik att den föreslagna skattehöjningen inte skall gälla bensin som införs över norrlandska och nordnorska hamnar.

Med hänsyn till vad utskottet i det föregående anfört i anslutning till förslaget om höjd allmän arbetsgivaravgift anser utskottet sig inte heller i fråga om drivmedelsbeskattningen kunna förorda några regionala undantag eller differentieringar. Utskottet kan därför inte tillstyrka bifall till detta yrkande.

Utskottet kan inte heller biträda förslaget i motionen I: 1297 av herrar Strandberg och Karl Pettersson att den kollektiva persontrafiken ges stöd genom undantag från den särskilda skatten på motorbränslen. Utskottet avstyrker följaktligen bifall även till denna motion.

Mot de delar av propositionen, som i det föregående inte upptagits till särskild behandling, har utskottet inte funnit anledning till erinran.

Utskottets hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställer utskottet,

A) att riksdagen med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 156, i vad densamma hänvisats till bevillnings-

utskottet, antar följande vid propositionen fogade förslag till

1) förordning om ändring i förordningen (1968:419) om allmän arbetsgivaravgift,

2) förordning om ändring i förordningen (1970:4) om höjd mervärdeskatt på vissa varor,

3) förordning om ändring i förordningen (1957:209) om skatt på sprit och vin,

4) förordning om ändring i tulltaxan (1968:25),

5) förordning om ändring i förordningen (1966:21) om särskild skatt på motorbränslen,

6) förordning om ändring i förordningen (1957:262) om allmän energiskatt;

B) att riksdagen avslår följande motioner, nämligen

1) I: 1250 och II: 1463,

2) I: 1268 och II: 1477,

3) I: 1283 och II: 1499, i vad de hänvisats till bevillningsutskottet,

4) I: 1284 och II: 1498,

5) I: 1285 och II: 1505,

6) I: 1287 och II: 1511,

7) I: 1288 och II: 1512,

8) I: 1289 och II: 1502,

9) I: 1290 och II: 1501, i vad de hänvisats till bevillningsutskottet,

10) I: 1291 och II: 1510,

11) I: 1292 och II: 1500,

12) I: 1293 och II: 1509,

13) I: 1296 och II: 1508,

14) I: 1298 och II: 1503,

15) I: 1299 och II: 1504,

16) I: 1300 och II: 1497,

17) I: 1294, samt

18) I: 1297.

Med hänsyn till ärendets brådskande natur hemställer utskottet att det samma företas till avgörande efter endast en bordläggning.

Stockholm den 28 oktober 1970

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande

från första kammaren: herrar John Ericsson (s), Tistad (fp), Wärnberg (s), Yngve Nilsson (m), Sundin (cp), Tage Johansson (s), Levin (fp), Gösta Jacobsson (m), Paul Jansson (s) och Arne Pettersson* (s); samt

från andra kammaren: herrar Magnusson i Borås (m), Brandt (s), fru Holmqvist (s), herrar Vigelsbo (cp), Carlstein (s), Wikner (s), Larsson i Umeå (fp), Andersson i Södertälje (s), Sundkvist (cp) och Westberg i Hofors (s).

* Ej närvarande vid betänkandets justering.

Reservationer

Den allmänna arbetsgivaravgiften

1) av herrar *Yngve Nilsson* (m), *Gösta Jacobsson* (m) och *Magnusson* i Borås (m), vilka — under åberopande av innehållet i motionerna I: 1285 och II: 1505 — ansett att utskottet under punkterna A 1 och B 5 bort hemställa,

att riksdagen, med ändring av propositionen i förevarande del och med bifall till motionerna I: 1285 och II: 1505,

a) avslår förslaget till förordning om ändring i förordningen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift,

b) i skrivelse till Kungl. Maj:t begär förslag till höstriksdagen om skattefritt premiesparande.

2) av herrar *Sundin* (cp), *Vigelsbo* (cp) och *Sundkvist* (cp), vilka dels ansett, att det avsnitt av utskottets yttrande, som börjar på s. 14 med "Som framgår" och slutar på s. 15 med "en skattelagstiftning" bort ha följande lydelse:

"De åtgärder som föreslås i propositionen syftar till att åstadkomma en finanspolitisk åtstramning, som bl. a. gör det möjligt att styra över ökade reala resurser till exportindustrin och de hemmamarknadsnäringar, som arbetar i utländsk konkurrens. Detta skulle i sin tur skapa förutsättningar för en förbättring av bytesbalansen.

Höjningen av den allmänna arbetsgivaravgiften får därvid främst ses som ett försök att motverka sådan överefterfrågan på arbetskraft, som ger upphov till löneglidning. En generell avgiftshöjning skulle, som framhålls i bl. a. motionerna I: 1283 och II: 1499, leda till minskad efterfrågan på arbetskraft även i de sysselsättningssvaga regionerna. Syftet skulle därmed delvis förfelas. Utskottet anser därför, att från höjningen bör undantas de delar av

landet, som ligger inom det för lokaliseringpolitiken angivna allmänna stödområdet, övriga delar av Kopparbergs län samt Gotland.”

dels ansett, att utskottet under punkterna A 1 och B 3 bort hemställa,

att riksdagen med bifall till motionerna I: 1283 och II: 1499 i denna del samt med anledning av motionerna I: 1290 och II: 1501 i denna del ävensom motionerna I: 1291 och II: 1510 samt motionen I: 1294 antar det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändring i förordningen (1968:419) om allmän arbetsgivaravgift med de ändringar, att 2 och 4 §§ skall ha följande såsom *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

(Utskottets förslag)

(Reservanternas förslag)

2 §.

Arbetsgivare erlägger ————— allmän försäkring.

Vid beräkningen ————— allmän försäkring.

Inom Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands, Västernorrlands, Kopparbergs och Gotlands län samt i de delar av Gävleborgs, Värmlands, Älvsborgs samt Göteborgs och Bohus län som Konungen bestämmer utgår allmän arbetsgivaravgift med en procent av utgivna löner.

4 §.

Fysisk person, ————— denna förordning.

Till grund ————— föregått taxeringsåret.

Har inkomst ————— i beräkning.

Avgift enligt första stycket beräknas för jordbruk eller rörelse inom de områden som avses i 2 § tredje stycket denna förordning till en procent av inkomsten.

3) av herrar *Tistad* (fp), *Levin* (fp) och *Larsson* i Umeå (fp), vilka *dels* ansett, att det avsnitt i utskottets yttrande, som börjar på s. 14 med ”Som framgår” och slutar på s. 15 med ”en skattelagstiftning”, bort ha följande lydelse:

”De åtgärder som föreslås i propositionen syftar till att åstadkomma en finanspolitisk åtstramning, som bl. a. gör det möjligt att styra över ökade reala resurser till exportindustrin och de hemmamarknadsnäringar, som

arbetar i utländsk konkurrens. Detta skulle i sin tur skapa förutsättningar för en förbättring av bytesbalansen.

Höjningen av den allmänna arbetsgivaravgiften får därvid främst ses som ett försök att motverka sådan övereffterfrågan på arbetskraft, som ger upphov till löneglidning. En generell avgiftshöjning skulle, som framhålls i bl. a. motionerna I: 1290 och II: 1501, leda till minskad efterfrågan på arbetskraft även i de sysselsättningssvaga regionerna. Syftet skulle därmed delvis förfelas. Utskottet anser därför, att från höjningen bör undantas de delar av landet, som ligger inom det för lokaliseringspolitiken angivna allmänna stödområdet samt Gotland.”

dels ansett, att utskottet under punkterna A 1 och B 9 bort hemställa,

att riksdagen med bifall till motionerna I: 1290 och II: 1501 i denna del samt med anledning av motionerna I: 1283 och II: 1499 i denna del ävensom motionerna I: 1291 och II: 1510 samt motionen I: 1294 antar det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändring i förordningen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift med de ändringar, att 2 och 4 §§ skall ha följande såsom *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

(Utskottets förslag)

(Reservanternas förslag)

2 §.

Arbetsgivare erlägger ————— allmän försäkring.

Vid beräkningen ————— allmän försäkring.

Inom Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands, Västernorrlands och Gotlands län samt i de delar av Gävleborgs, Kopparbergs, Värmlands, Älvsborgs och Göteborgs och Bohus län som Konungen bestämmer utgår allmän arbetsgivaravgift med en procent av utgivna löner.

4 §.

Fysisk person, ————— denna förordning.

Till grund ————— föregått taxeringsåret.

Har inkomst ————— i beräkning.

Avgift enligt första stycket beräknas för jordbruk eller rörelse inom de områden som avses i 2 § tredje stycket denna förordning till en procent av inkomsten.

4) av herrar *Yngve Nilsson* (m), *Gösta Jacobsson* (m), och *Magnusson* i Borås (m), vilka ansett, att utskottet under punkterna A 1 och B 9 bort hemställa,

att riksdagen, om yrkandena i reservation 1 icke bifalles, med bifall till motionerna I: 1290 och II: 1501 i denna del och med anledning av motionerna I: 1283 och II: 1499 i denna del samt motionerna I: 1291 och II: 1510 ävensom motionen I: 1294, antar det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändring i förordningen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift med de ändringar, att 2 och 4 §§ skall ha följande såsom *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

(Utskottets förslag)

(Reservanternas förslag)

2 §.

Arbetsgivare erlägger ————— allmän försäkring.

Vid beräkningen ————— allmän försäkring.

Inom Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands, Västernorrlands och Gotlands län samt i de delar av Gävleborgs, Kopparbergs, Värmlands, Älvsborgs och Göteborgs och Bohus län som Konungen bestämmer utgår allmän arbetsgivaravgift med en procent av utgivna löner.

4 §.

Fysisk person, ————— denna förordning.

Till grund ————— föregått taxeringsåret.

Har inkomst ————— i beräkning.

Avgift enligt första stycket beräknas för jordbruk eller rörelse inom de områden som avses i 2 § tredje stycket denna förordning till en procent av inkomsten.

5) av herrar *Tistad* (fp), *Yngve Nilsson* (m), *Sundin* (cp), *Levin* (fp), *Gösta Jacobsson* (m), *Magnusson* i Borås (m), *Vigelsbo* (cp), *Larsson* i Umeå (fp) och *Sundkvist* (cp), vilka

dels anfört följande:

”Beträffande frågan om befrielse för vissa ideella organisationer från erläggande av allmän arbetsgivaravgift har utskottet hänvisat till avgiftens generella natur och till svårigheterna att finna en norm för undantag, som

tillgodoser rättvisekravet utan att äventyra syftet med avgiften. Denna motivering kan inte godtas. Redan i samband med lagstiftningen om den allmänna arbetsgivaravgiften gjordes undantag för rederinäringen. Redare skall nämligen erlägga allmän arbetsgivaravgift med ett lägre procenttal än övriga företagare. Inte heller syftet med avgiften kan åberopas som motiv för att avslå yrkandet. När avgiften infördes var det som en inkomstkomensation för att industrin fick lättnader i beskattningen av investeringsvaror. När avgiften nu föreslås bli höjd sker det för att minska efterfrågan och stabilisera ekonomin. Intet av dessa båda motiv lägger hinder i vägen för att befria här avsedda organisationer från att erlägga arbetsgivaravgiften. Det måste för det första vara oriktigt att i detta avseende likställa kristna samfund och ideella organisationer med företag, och det kan för det andra inte hävdas att de två milj. kr. som staten måste avvara i ökade inkomster har avgörande betydelse för att stabilisera ekonomin.

Det är uppenbart att arbetsgivaravgiften just därför att den är generell slår blint och därmed kommer att uppfattas som orättvis av stora medborgargrupper. Detta gäller inte minst avgiftsbeläggningen av de religiösa sammanslutningar, hjälporganisationer och liknande ideella organisationer, som för sin verksamhet i huvudsak är beroende av insamlade medel. Medlemmarna i dessa organisationer har också upplevt avgiften som en beskattning av idealitet och offervilja. Med hänsyn till den värdefulla verksamhet, som dessa organisationer bedriver, anser vi denna avgift innebära ett svårt hinder för ideellt och humanitärt arbete. Arbetsgivaravgiften i dess helhet bör därför slopas för dessa organisationer.

Det yrkade undantaget gäller självfallet inte de olika typer av sociala avgifter, som varje arbetsgivare måste och bör erlägga.”

dels ansett, att utskottet under punkterna A 1, B 4 och B 8 bort hemställa,

att riksdagen med bifall till motionerna I: 1284 och II: 1498 samt I: 1289 och II: 1502 ävensom med anledning av motionerna I: 1298 och II: 1503 antar det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändring i förordningen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift med den ändringen, att 2 § skall ha följande såsom *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

(Utskottets förslag)

(Reservanternas förslag)

2 §.

Arbetsgivare erlägger ————— allmän försäkring.

Vid beräkningen ————— allmän försäkring.

För arbetstagare hos kyrkliga sammanslutningar och andra ideella organisationer, vilka för sin verksam-

(Utskottets förslag)

(Reservanternas förslag)

het i huvudsak är beroende av insamlade medel, erlägges ej allmän arbetsgivaravgift.

6) av herrar *Sundin* (cp), *Vigelsbo* (cp) och *Sundkvist* (cp), vilka dels anfört följande:

”För den seglande personalen inom sjöfarten har den allmänna arbetsgivaravgiften varit lägre än i övrigt (0,64 procent av utgivna löner) allt sedan avgiften infördes. Motivet för detta har varit, att rederinäringen arbetar i hård internationell konkurrens, där de utländska konkurrenterna ofta åtnjuter statliga subventioner och i varje fall inte belastas med avgifter, som kan jämföras med den allmänna arbetsgivaravgiften. Detta förhållande består fortfarande. Med hänsyn till den stora betydelse, som handelsflottan har för bl. a. våra valutaintäkter och möjligheterna att upprätthålla en tillfredsställande bytesbalans bör, som föreslås i motionerna I: 1283 och II: 1499, avgiften inom denna näring utgå med oförändrat procenttal.”

dels ansett, att utskottet under punkterna A 1 och B 3 bort hemställa,

att riksdagen med bifall till motionerna I: 1283 och II: 1499 i denna del antar det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändring i förordningen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift med den ändringen, att 2 § skall ha följande såsom *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

(Utskottets förslag)

(Reservanternas förslag)

2 §.

Arbetsgivare erlägger allmän arbetsgivaravgift med belopp motsvarande två procent av summan av vad arbetsgivaren utgivit under året som lön till arbetstagare i pengar eller naturaförmåner i form av kost eller bostad. I fråga om sådan arbetstagare hos redare som avses i 1 § första stycket förordningen den 16 maj 1958 (nr 295) om sjömansskatt beräknas dock allmän arbetsgivaravgift efter den lägre procent-sats som Konungen fastställer med motsvarande tillämpning av 2 § andra stycket förordningen den 18 december 1959 (nr 555) angående re-

Arbetsgivare erlägger utom i fall som avses i tredje stycket allmän arbetsgivaravgift med belopp motsvarande två procent av summan av vad arbetsgivaren utgivit under året som lön till arbetstagare i pengar eller naturaförmåner i form av kost eller bostad.

(Utskottets förslag)

(Reservanternas förslag)

dares avgifter i vissa fall enligt lagen om allmän försäkring.

Vid beräkningen — — — — — allmän försäkring.

För sådan arbetstagare hos redare som avses i 1 § första stycket förordningen den 16 maj 1958 (nr 295) om sjömansskatt *erlägges allmän arbetsgivaravgift med belopp motsvarande en procent av utgivna löner. Därvid gäller att avgiften skall beräknas efter den lägre andel av nämnda procenttal* som Konungen fastställer med motsvarande tillämpning av 2 § andra stycket förordningen den 18 december 1959 (nr 555) angående redares avgifter i vissa fall enligt lagen om allmän försäkring.

7) av herrar *Sundin* (cp), *Vigelsbo* (cp) och *Sundkvist* (cp), vilka *dels* anfört följande:

”Allmän arbetsgivaravgift uttas av i princip alla arbetsgivare, inkl. stat, landsting och kommuner. I fråga om de avgifter som erläggs av landsting och kommuner är det i hög grad fråga om en övervältring av kostnader till dessa från staten. Som framhålls i motionerna I: 1283 och II: 1499 är det angeläget såväl med hänsyn till önskvärdheten av att hindra en sådan kostnadsövervältring som till det förhållandet, att flertalet landsting och kommuner redan har fastställt sin utdebitering för 1971 att dessa befrias från skyldighet att erlägga den höjda avgiften till den del denna avser anställda inom socialvård samt hälso- och sjukvård. Risk finns annars för att höjningen kan leda till inskränkningar på dessa viktiga områden.”

dels ansett, att utskottet under punkterna A 1 och B 3 bort hemställa,

att riksdagen med bifall till motionerna I: 1283 och II: 1499 i denna del antar det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändring i förordningen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift med den ändringen, att 2 § skall ha följande såsom *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

(Utskottets förslag)

(Reservanternas förslag)

2 §.

Arbetsgivare erlägger — — — — — allmän försäkring.

Vid beräkningen — — — — — allmän försäkring.

För arbetstagare, vilka inom socialvård samt hälso- och sjukvård tjänstgör hos landsting eller kommun, erlägges allmän arbetsgivaravgift med belopp motsvarande en procent av utgivna löner.

8) av herrar *Tistad* (fp), *Sundin* (cp), *Levin* (fp), *Vigelsbo* (cp), *Larsson* i Umeå (fp) och *Sundkvist* (cp), vilka
dels anfört följande:

”Den allmänna arbetsgivaravgiften infördes 1968 i samband med omläggningen av den indirekta beskattningen från omsättningsskatt till mervärdeskatt. Avgiften tillkom i stället för den skatt på investeringsvaror, som då bortföll, och storleken bestämdes i första hand med ledning av det bortfall av skatteinkomster för staten, som detta medförde.

Någon utredning har inte föregått vare sig införandet av avgiften 1968 eller det nu framlagda förslaget till höjning. Mycket litet är därför känt om dess verkningar. Som framhålls i motionerna I: 1283 och II: 1499 samt I: 1290 och II: 1501 är det angeläget, att detta undersöks när nu avgiften syns vara på väg att bli ett permanent inslag i skattesystemet. En sådan utredning bör genomföras skyndsamt och oberoende av den nyligen tillsatta utredningen om företagsbeskattningen i dess helhet.”

dels ansett, att utskottet under punkterna B 3 och B 9 i denna del bort hemställa,

att riksdagen med bifall till motionerna I: 1283 och II: 1499 i denna del samt I: 1290 och II: 1501 i denna del i skrivelse till Kungl. Maj:t begär skyndsamt utredning om den allmänna arbetsgivaravgiftens samhällsekonomiska verkningar.

Mervärdeskatten

9) av herrar *Tistad* (fp), *Yngve Nilsson* (m), *Sundin* (cp), *Levin* (fp), *Gösta Jacobsson* (m), *Magnusson* i Borås (m), *Vigelsbo* (cp), *Larsson* i Umeå (fp) och *Sundkvist* (cp), vilka

dels anfört följande:

”Vårriksdagen beslöt dels en generell höjning av skattesatsen för mervärdeskatten från 10 till 15 procent, dels en fr. o. m. den 9 februari 1970 höjd mervärdeskatt på vissa kapitalvaror för att motverka den köprush

som eljest kunde förväntas i fråga om dessa varor inför skattehöjningen. Vid behandlingen av propositionen med förslag till sistnämnda höjning beslöt riksdagen på förslag av ett enigt bevillningsutskott att från den skärpta beskattningen undanta den grupp av hushållskapitalvaror av typ diskmaskiner m. m. som i författningsförslaget upptagits under punkten 5. Med hänsyn till detta beslut och till de försäkringar som senare avgivits från regeringshåll om att en tidigareläggning av mervärdeskattehöjningen inte var aktuell har såväl konsumenter som återförsäljare haft anledning att räkna med att beskattningen av dessa hushållsmaskiner skulle vara oförändrad fram till årsskiftet. I propositionen föreslås nu att den höjda mervärdeskatten skall gälla fr. o. m. den 1 november 1970 för dessa varor. Enligt vår mening finns med hänsyn till de angivna förutsättningarna skäl att ifrågasätta nödvändigheten av en sådan åtgärd och det framstår under alla förhållanden som obilligt mot såväl konsumenter som skattskyldiga att inte genom övergångsbestämmelser från skärpningen undanta sådana försäljningar som skett genom skriftliga avtal, vilka träffats innan förslaget i propositionen blev känt. En sådan övergångsbestämmelse skulle bara gälla fram till årsskiftet, då förordningen om höjd mervärdeskatt på vissa varor upphör att gälla.”

dels ansett, att utskottet under punkten A 2 bort hemställa,

att riksdagen antar det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändring i förordningen (1970: 4) om höjd mervärdeskatt på vissa varor med den ändringen, att övergångsbestämmelserna erhåller följande såsom *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

(Utskottets förslag)

(Reservanternas förslag)

Denna förordning — — — — — november 1970.

Förordningen äger icke tillämpning i fråga om tillhandahållande inom riket av vara som avses i punkten 5, om tillhandahållandet skett enligt skriftligt avtal, som slutits före den 16 oktober 1970 och i vilket vederlaget blivit till beloppet fastställt.

Beskattningen av motorbränslen

10) av herrar *Yngve Nilsson* (m), *Gösta Jacobsson* (m) och *Magnusson* i Borås (m), vilka under hänvisning till innehållet i motionerna I: 1268 och II: 1477 och med särskilt understrykande av de ogynnsamma effekter för den allmänna kostnadsnivån, som en skärpt beskattning av motorbränn-

olja skulle medföra, ansett att utskottet under punkterna A 5 och B 2 bort hemställa,

att riksdagen med bifall till motionerna I: 1268 och II: 1477 antar det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändring i förordningen (1966: 21) om särskild skatt på motorbränslen med den ändringen, att 2 § skall ha följande såsom *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

(Utskottets förslag)

(Reservanternas förslag)

2 §.

Skatten utgår för bensen med femton, för brännolja med *tretton* och för gasol med *tolv* öre för liter.

Skatten utgår för bensen med femton, för brännolja med *fem* och för gasol med *fyra* öre för liter.

11) av herrar *Tistad* (fp), *Sundin* (cp), *Levin* (fp), *Vigelsbo* (cp), *Larsson* i Umeå (fp) och *Sundkvist* (cp), vilka

dels anför följande:

”Enligt förslaget i propositionen skall höjningen av skatten på drivmedel genomföras i form av en höjning av den särskilda skatten på motorbränslen. Denna är till skillnad från den s. k. vägskatten inte specialdestinerad.

Enligt vår uppfattning bör denna höjning i stället genomföras genom en motsvarande uppräknings av den s. k. vägskatten. Medlen tillförs därigenom automatiskt automobilskattemedelsfonden. I vilken takt medlen skall utnyttjas för ytterligare vägbyggande får givetvis bestämmas med hänsyn till konjunkturläget.”

dels ansett, att utskottet under punkterna A 5, B 3 och B 9 bort hemställa,

att riksdagen med bifall till motionerna I: 1283 och II: 1499 i denna del samt I: 1290 och II: 1501 i denna del

a) avslår förslaget till förordning om ändring i förordningen (1966: 21) om särskild skatt på motorbränslen och
b) i stället antar följande

1) Förslag

till

Förordning om ändring i förordningen (1961: 372) om bensinskatt

Härigenom förordnas, att 2 § förordningen (1961: 372) om bensinskatt skall ha nedan angivna lydelse.

*(Nuvarande lydelse)**(Reservanternas förslag)*

2 §.

Skatten utgår med *fyrtiotre* öre för liter.

Skatten utgår med *femtio* öre för liter.

Skatten beräknas ————— av volymen.

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1970.

2) Förslag

till

Förordning om ändring i förordningen (1961: 653) om brännolja-skatt

Härigenom förordnas, att 5 § förordningen (1961: 653) om brännolja-skatt skall ha nedan angivna lydelse.

*(Nuvarande lydelse)**(Reservanternas förslag)*

5 §.

Skatten utgår med *trettiofyra* öre för liter, dock att skatt, som erlägges av tillverkare eller registrerad leverantör eller vid införsel, skall utgöra allenast *trettioett* öre för liter.

Skatten utgår med *fyrtiotvå* öre för liter, dock att skatt, som erlägges av tillverkare eller registrerad leverantör eller vid införsel, skall utgöra allenast *trettionio* öre för liter.

Därest särskilda förhållanden det föranleda, äger kontrollstyrelsen medgiva, att skatt skall erläggas med allenast *trettioett* öre för liter även av registrerad förbrukare, om dennes förbrukning av brännolja för drift av motor i motorfordon är av betydande omfattning. För brännolja som vid avregistrering ingår i re-

Därest särskilda förhållanden det föranleda, äger kontrollstyrelsen medgiva, att skatt skall erläggas med allenast *trettionio* öre för liter även av registrerad förbrukare, om dennes förbrukning av brännolja för drift av motor i motorfordon är av betydande omfattning. För brännolja som vid avregistrering ingår i re-

(Nuvarande lydelse)

(Reservanternas förslag)

gistrerad förbrukares lager utgår
skatt med *trettioett* öre för liter.gistrerad förbrukares lager utgår
skatt med *trettionio* öre för liter.

Skatten beräknas — — — — — av volymen.

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1970.

3) Förslag

till

Förordning om ändring i förordningen (1964: 352) om gasolskatt

Härigenom förordnas, att 5 § förordningen (1964: 352) om gasolskatt skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Reservanternas förslag)

5 §.

Skatten utgår med *tjugonio* öre för liter. I fråga om buss, vars tjänstevikt överstiger tretusen kilogram, skall skatten dock utgöra allenast *tjugotvå* öre för liter.

Skatten utgår med *trettiosju* öre för liter. I fråga om buss, vars tjänstevikt överstiger tretusen kilogram, skall skatten dock utgöra allenast *trettio* öre för liter.

Skatten beräknas — — — — — av volymen.

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1970.

12) av herrar *Yngve Nilsson* (m), *Gösta Jacobsson* (m) och *Magnusson* i Borås (m), vilka ansett att utskottet under punkterna A 5, B 3 och B 9 bort hemställa,

att riksdagen, om yrkandena i reservationen 10 icke bifalles, med bifall till motionerna I: 1283 och II: 1499 i denna del samt I: 1290 och II: 1501 i denna del beslutar

- a) avslå förslaget till förordning om ändring i förordningen (1966: 21) om särskild skatt på motorbränslen och
- b) i stället anta följande

1) Förslag

till

Förordning om ändring i förordningen (1961: 372) om bensinskatt

Härigenom förordnas, att 2 § förordningen (1961: 372) om bensinskatt skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Reservanternas förslag)

2 §.

Skatten utgår med *fyrtiotre* öre för liter.

Skatten utgår med *femtiotre* öre för liter.

Skatten beräknas — — — — — av volymen.

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1970.

2) Förslag

till

Förordning om ändring i förordningen (1961: 653) om brännolja

Härigenom förordnas, att 5 § förordningen (1961: 653) om brännolja skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Reservanternas förslag)

5 §.

Skatten utgår med *trettiofyra* öre för liter, dock att skatt, som erlägges av tillverkare eller registrerad leverantör eller vid införsel, skall utgöra allenast *trettioett* öre för liter.

Därest särskilda förhållanden det föranleda, äger kontrollstyrelsen medgiva, att skatt skall erläggas med allenast *trettioett* öre för liter även av registrerad förbrukare, om dennes förbrukning av brännolja för drift av motor i motorfordon är av betydande omfattning. För brännolja som vid avregistrering ingår i

Skatten utgår med *fyrtiotvå* öre för liter, dock att skatt, som erlägges av tillverkare eller registrerad leverantör eller vid införsel, skall utgöra allenast *trettionio* öre för liter.

Därest särskilda förhållanden det föranleda, äger kontrollstyrelsen medgiva, att skatt skall erläggas med allenast *trettionio* öre för liter även av registrerad förbrukare, om dennes förbrukning av brännolja för drift av motor i motorfordon är av betydande omfattning. För brännolja som vid avregistrering ingår i

(Nuvarande lydelse)

(Reservanternas förslag)

registrerad förbrukares lager utgår registrerad förbrukares lager utgår
skatt med *trettioett* öre för liter. skatt med *trettionio* öre för liter.

Skatten beräknas — — — — — av volymen.

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1970.

3) Förslag

till

Förordning om ändring i förordningen (1964: 352) om gasolskatt

Härigenom förordnas, att 5 § förordningen (1964: 352) om gasolskatt skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Reservanternas förslag)

5 §.

Skatten utgår med *tjugonio* öre för liter. I fråga om buss, vars tjänstevikt överstiger tretusen kilogram, skall skatten dock utgöra allenast *tjugotvå* öre för liter.

Skatten utgår med *trettiosju* öre för liter. I fråga om buss, vars tjänstevikt överstiger tretusen kilogram, skall skatten dock utgöra allenast *trettio* öre för liter.

Skatten beräknas — — — — — av volymen.

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1970.

Särskilt yttrande

av herrar *Tistad* (fp), *Sundin* (cp), *Levin* (fp), *Vigelsbo* (cp), *Larsson* i Umeå (fp) och *Sundkvist* (cp), vilka anfört följande:

”Vi delar inte utskottets negativa inställning i fråga om möjligheterna att genom beskattningen stimulera en övergång till miljövänligare drivmedel. Skatteinstrumentet bör sålunda kunna användas även för att tillgodose miljöpolitiska intressen. Med hänsyn till det utredningsarbete, som måste föregå en sådan omläggning av drivmedelsbeskattningen bör dock frågan prövas i annat sammanhang.”